

Núria Florenza i Serra

LLAR

Març, 81

Són molts anys de besades,
de somnis sí i no aconseguits,
de respirar el vent de cara
que ens ha anat filtrant al pit.
I d'enfilar carenes
sortejant-ne els xaragalls
fins a gelar-se'ns les venes
en relliscar cim avall.
Hem devallat fins a la plana
i hem escalat de bell nou,
tot bevent aigua boscana
fins a retrobar el fortinyol.
Ja amaina la brisa de llevant,
comença a bufar el ponent,
els records d'hores, d'instant
retornen vius a la ment.
Esguardo la llar
en el prima del temps... i
el nerviosismo, és caliu
l'inici d'aventura, plenitud de joc
la il·lusió, maduresa
l'exigència, comprensió
l'amor; ahir, avui, tu i jo.